

Barcelona i olé

EL TEMPS va tenir accés al guió detallat de les cerimònies olímpiques del 1992. D'una banda, destapàvem alguns dels secrets més zelosament guardats. D'una altra, posaven de manifest la imatge d'espanyolitat hegemònica que pretenien transmetre.

EDUARD VOLTAS

L'esquema-guió a què ha tingut accés EL TEMPS ha estat distribuït aquests últims dies entre personal directament relacionat amb la realització de les cerimònies, amb el compromís de guardar-lo en el més estricte secret. El guió, redactat en castellà, relata seqüencialment totes les escenes que tindran lloc tant a la cerimònia inaugural com a la de cloenda. En algunes escenes s'aprecia com el nom de moltes de les estrelles protagonistes ha estat suprimit amb títex i al damunt hi han afegit a mà expressions ambigües del tipus "un cantant", "la ballarina", etc.

El fet de poder disposar per primer cop d'una visió detallada i global de les cerimònies permet de dimensionar correctament una colla de detalls desconeguts fins ara: des de l'instant precís en què apareix un protagonista fins al pes específic de cada escena dins de l'espectacle. Una de les novetats principals de la inauguració destapada pel guió és la participació estel·lar de les vint-i-cinc *top models* més cotitzades del món. Situades damunt l'escenari, les models rebran 24 joves atletes que, després de travessar longitudinalment l'estadi, cauran als seus braços. L'escena és un homenatge al 25è. aniversari dels Jocs Olímpics de l'era moderna, i anirà acompanyat d'una composició musical d'Angelo Badalamenti (creador de la

Vint-i-cinc top models, amb la Schiffer al capdavant, participaran en la cerimònia inaugural.

música de *Twin Peaks* i col·laborador habitual de David Lynch) feta expressament per a aquesta ocasió. Aconseguir que totes les models (Claudia Schiffer, Linda Evangelista, Judit Mascó, etc.) puguin ser a l'Estadi Olímpic el 25 de juliol és una de les gestions més complicades que tenen entre mans actualment els organitzadors, però si tot resulta com tenen previst, la de Barcelona serà la cerimònia més *guapa* de totes les celebrades fins aquest moment. És significatiu també el paper d'Alfredo Kraus. El tenor espanyol, que no havia de participar en les cerimònies, va ser finalment convidat per Josep Carreras a actuar després d'una agra polèmica entre tots dos sobre la presència de l'òpera en actes multitudinaris. Contràriament al que s'ha publicat fins ara, Kraus hi intervindrà en dues ocasions i en solitari. La primera per cantar "Granada" i la segona, l'himne olímpic.

Les formacions humanes damunt la gespa de l'estadi constituïran els moments més emotius. La inauguració s'obrirà amb la formació d'un gran ram de flors damunt la gespa de l'estadi dispersat per l'acció d'esbarts d'ocells. Després, la paraula "HOLA" i el logo de Barcelona apareixeran a la pista saludant el món. El guió permet de saber dues importants novetats respecte a la sardana gegantina que simbolitzarà les anelles olímpiques. En primer lloc, s'ha aconseguit de donar-li un gran dinamisme perquè les rotllanes es mantindran en moviment continu. En segon lloc, la

Tant a la inauguració com a la cloenda, Barcelona serà la capital mundial del flamenc.

EDUARD VOLTAS (Barcelona, 1970) “El COOB ens havia ignorat. Ens devia considerar desafectes i no ens va implicar en la complicitat mediàtica amb l’organització dels Jocs. Sabíem que les reunions amb els altres mitjans eren constants, però nosaltres com si no existíssim. O sigui que quan ens va caure a les mans el guió detallat de la cerimònia d’organització (encara avui no puc explicar com) no ens ho vam pensar ni un segon: publicaríem el secret més ben guardat. La xarxa de complicitats amb el COOB era tan atapeïda que quasi van aconseguir que l’exclusiva d’EL TEMPS passés desapercebuda. Pocs dies després, la Guàrdia Civil entrava a la nostra redacció en el marc de l’Operació Garzón. Que diferent hauria estat tot si haguéssim tingut twitter...”

En aquell moment jo era redactor d’EL TEMPS i anys més tard en vaig ser cap de redacció. Actualment edito *Time Out Barcelona* i faig classes de periodisme a Blanquerna.”

sardana adquirirà al final la forma d’un gran cor, i els salts dels sardanistes en simularan el batec.

El públic també tindrà protagonisme en l’escena anomenada “Trencadissa de Barcelona”: quan el grup teatral La Fura dels Baus haurà acabat d’escenificar la fundació mitològica de Barcelona, cada persona del públic serà convidada a alçar un kit –dissenyat per Frederic Amat, de la botiga Vinçon– que li hauran donat al començament. L’efecte visual serà el d’una composició de mosaics d’inspiració gaudiniana.

La mà de Mariscal tampoc no podia faltar-hi, i apareix en l’espectacle “Tierra de pasión”. Des de l’inici de l’escena s’anirà formant a la part superior de l’escenari un gran retaule dissenyat pel creador del Cobi, en el seu estil més personal.

El guió permet també d’avançar una mica més en l’enigma de l’arquer que dispararà la fletxa que ha d’encendre el foc olímpic: ho farà des de l’escenari i no des de la pista de l’estadi com s’havia cregut fins ara. Un altre detall desconegut fins ara: quan els atletes hagin acabat de desfilar i estiguin situats a la gespa de l’estadi, es desplegarà per damunt dels seus caps una gegantina bandera olímpica al so de la cançó promocional dels Jocs, “Friends for life”.

La cerimònia d’inauguració es tanca –quan Cobi s’haurà acomiadat de tothom des d’un petit vaixell de plata– amb una autèntica apoteosi: les

estrelles de l’òpera cantaran un popurri d’àries seleccionades especialment per a l’ocasió mentre a la pista es desenvoluparà una coreografia molt colorista i innovadora, tant en la concepció artística com en el vestuari. Serà previsiblement un dels moments més emotius, conjuntament amb la sardana gegantina, la irrupció dels tambors del Baix Aragó (vegeu gràfic) i la celebració del 25è aniversari.

La cloenda. Segons l’esquema-guió, la cerimònia de cloenda, el dia 9 d’agost, té una durada prevista d’una hora i quaranta-cinc minuts. Com ja se sabia, El Tricicle obrirà el foc amb una paròdia de la Marató; els seguiran els Caballos de Jerez ballant durant deu minuts a la gespa de l’estadi. Després del ritual olímpic de passar la bandera a l’alcalde de la pròxima ciutat organitzadora (en aquest cas, Atlanta), el guió preveu una altra sorpresa: l’escenificació d’una coreografia inspirada en l’esport i protagonitzada per un grup de 50 ballarins d’Atlanta. Potser l’element més cridaner de totes les novetats de la cerimònia de cloenda és la repetició d’un espectacle flamenc de més de vuit minuts de duració (el flamenc ja intervé de manera protagonista en l’espectacle inaugural). Acompanyats per la música de Manuel de Falla i la veu de Teresa Berganza, una parella de ballarins –Cristina Hoyos en serà la integrant femenina– actuaran damunt de l’escenari.

Després del flamenc i d’un espectacle planetari amb estrelles i planetes inflables, arriba el capítol denominat pel guió “El foc de la festa” i protagonitzat pel grup català Els Comediants.

Acabat l’espectacle dels Comediants, el guió indica l’aparició d’un “Gran Drac Vermell” que vol ser una de les sorpreses de la cloenda. El Drac estarà en escena un minut.

També és una novetat la manera com el Cobi s’acomiarà de Barcelona: ho farà des d’un petit vaixell de plata que travessarà la gespa de l’estadi. Seguirà un espectacle piromusical, i la cerimònia s’acabarà amb una apoteosi rumbera de setze minuts de durada (gairebé tants com l’espectacle de la Fura dels Baus sencer). Barcelona s’acomiarà del món al ritme de la “Rumba hechicera”. ¿Representatiu?